

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului mucenic Mina

Eu sunt Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Să audă fiii grădinii Cuvântului, să audă portarii și să deschidă Domnului, că vine Cuvântul la Israel, vine Dumnezeu Cuvântul ca să grăiască peste pământ. Vine Domnul din cer pe pământ, ca să fie cu omul, că nu e bine să fie omul singur, ci e bine să fie cu Domnul. Amin.

Pace ție, grădiniță a cuvântului care vine din cer, care vine cu norii, precum este scris! Pace vouă, fiilor unși din grădină! Stați treji înaintea Mea, că vin și lucrez cuvânt proaspăt peste pământ, cuvânt de veac nou. De șapte ani Îmi vărs harul cuvântului peste România, ca să încep cu ea veac nou peste pământ, dar Mi-a stat împotriva Gog și Magog. Fiți treji, fiilor unși, ca să stați înaintea cuvântului. Mă fac cuvânt proaspăt peste toată România și îi spun trâmbiței Mele să vă pregătească pentru ca să stați înaintea cuvântului Meu.

O, Verginico, iată-Mă cu tine în cartea ta. Intrăm să gătim frumos pe fiii grădinii, că ei sunt trimișii cerului peste pământ, sunt așezați pe pământ în vremea de astăzi ca să mărturisească glasul lui Dumnezeu, cuvântul lui Dumnezeu, pe Fiul lui Dumnezeu, Care vine, Verginico. Iată, vin, iată cum vin, dar mai este cineva pe pământ ca să înțeleagă venirea Mea? Eu sunt Cuvântul, Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin. Amin.

– *O, Tu ești Cel ce vii cu sfinții, Doamne, cu zecile de mii de sfinți, precum scrie în Scripturi, Doamne. Eu sunt trâmbița Ta și sunt în venirea Ta, în Tine sunt, Doamne, și m-ai vestit la mulțimi că sunt trâmbița Ta, dar știu mulțimile să înțeleagă venirea Ta cu sfinții? Este scris că cel ce crede în Tine viu va fi chiar dacă va muri. Iar Tu ai crezut în mine, Doamne, și Te-ai făcut viu în mine, și ai grăit dinăuntrul meu vreme de douăzeci și cinci de ani pe pământ, și ai chemat la Tine un popor, poporul pe care Ți l-a dat Tatăl ca să-l ai pentru venirea Ta în cuvânt. Și Te-ai făcut cuvânt din mine, Doamne, și fiii cuvântului mărturisesc venirea Ta în cuvânt. Eu am fost cortul Tău între oameni, cortul cuvântului Tău, și dacă m-ai luat în cer, Te-ai întors cu mine la poporul Tău, la poporul meu, și grăiești cu el și îmi poruncești să mă fac și eu cuvânt din Tine, ca să știe pământul că Tu mă ai trâmbiță, Doamne, să știe că pe vremea trupului meu s-a unit cerul cu pământul ca să vii cu veacul cel nou, cu cerul cel nou și pământul cel nou care sunt, Doamne. Așteaptă fiii Tăi făgăduința Ta, cerul cel nou și pământul cel nou, cerul și pământul păcii și al dreptății, pacea Ta pe pământ; pacea Ta, nu pacea oamenilor.*

Îmi adun puii sub aripi, îi adun sub aripa Ta, ca să fie ei ocrotiți de pacea Ta, căci pacea oamenilor nu e pace. Oamenii nu Te au pe Tine în pacea lor, oamenii sunt plini de duhul înțelepciunii de pe pământ, sunt plini de duhuri oamenii, nu sunt săraci cu duhul ca să încapă în ei împărăția cerurilor, ca să ai Tu cum să-Ți pleci capul în om, în trupul omului, în duhul și sufletul omului, Doamne, și Tu ești Cel pribeag de șapte mii de ani. Oamenii au dumnezeii lor, au duhul lor, au duhurile lor oamenii, dar am curățit un popor și l-am făcut sărac cu duhul, ca să ai Tu loc cu împărăția Ta în el, și să fii, Doamne, să fii cu omul pe pământ, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu, fără cuvântul lui Dumnezeu, că Tu mereu, mereu ai vorbit cu omul, cu omul care Ți-a auzit glasul, Doamne, și ai ajuns până la mine, până la poporul Tău, care este fiul Tău, și grăiești deasupra lui, și el Te ascultă, Doamne, și face voia Ta, voia cuvântului Tău. Îmi adun puii sub aripi ca o cloșcă, bunule Doamne, îi învăț să mănânce din pumnul Tău, îi învăț să Te împartă, Doamne, ca să aibă lumină noroadele de pe pământ, căci Tu ești lumină, ești cuvânt și lumină. Amin.

Fiilor din grădină, stați sub cloșcă, fiți cloșca cea cu puii de aur, fiți de aur, fiți vase de aur, de trebuință Stăpânului, fiți trâmbițe din trâmbiță, căci Dumnezeu Cuvântul Se deșartă, fiilor.

Semănătorul seamănă cuvântul. Țineți pumnișorii deschiși, ca să luați sămânță și să semănați peste pământ, fiilor semănători. Semănați peste România cuvântul lui Dumnezeu. Fiți treji, că vine Domnul și cuvintează în grădină pentru România. Luați cartea Domnului și stați cu ea deschisă înaintea Lui, că Domnul Se face cuvânt în cartea Sa, Se face cuvânt în România, și veți merge soli de pace în mijlocul mulțimilor și veți semăna pe Dumnezeu, și vocea lui Dumnezeu veți semăna, și harul cel de sus veți însămânța în oameni.

Tu, Doamne, Te-ai lăsat cu harul Tău în fiii grădinii și i-ai făcut semănători și le-ai dat puterea Ta, ca să calce cu ea peste șerpi și peste scorpii, ca să nu-i vatăme. O, dă-le oamenilor harul Tău, ca să înțeleagă lucrarea cuvântului Tău pe pământ! Oamenii au harul lor. Dă-le harul Tău, Doamne. Însămânțează-Te în oameni cu harul Tău, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu. Nu e bine să fie Domnul singur, singur fără om. Oamenii sunt închinători la idoli, Doamne. Oamenii își sunt loruși idoli, și fac din ei chip cioplit loruși și se închină loruși, Doamne. Dă-le harul Tău oamenilor. Fă-l din nou pe om, fă om din om, Doamne, că ai venit din cer ca să fii cu omul, să fii cuvânt, căci toate prin cuvânt se fac, prin Tine, Cuvinte al Tatălui. Mă rog Tatălui în Tine, Doamne, căci cine se închină Fiului, se închină Tatălui, căci Tatăl este în Fiul Său. Amin.

O, Tată al Fiului, primește-mă din Fiul Tău, Tată, că mă rog pentru om, Tată Care ești în Fiul. Din Fiul Tău mă rog înaintea Ta, că Tu ești în Fiul, și eu sunt în taina Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și o mărturisesc peste pământ, ca să știe omul despre cerul sfinților lui Dumnezeu, căci Fiul Tatălui S-a făcut trup, și Tatăl este în Fiul Său, și înaintea Lui se închină sfinții cerului. Amin.

Fiilor din grădină, fiți în Fiul Tatălui, căci Tatăl este în Fiul Său, fiilor. Închinați-vă Tatălui în Fiul Său, fiilor din grădina cuvântului. Amin, amin, amin.

***

Vine Domnul din cer pe pământ ca să fie cu omul, că nu e bine să fie omul singur; e bine să fie cu Domnul. Vine Domnul din cer pe pământ. Amin, amin, amin.

Pace vouă, fiilor unși în grădina cuvântului Meu! Pace ție, grădiniță a cuvântului! Fiilor unși, întâmpinați-Mi cuvântul, că vin și lucrez cuvânt proaspăt peste pământ, cuvânt de veac nou, mană din cer, miere și lapte din cer pe pământ, pâine, fiilor, pâine din cer spre hrană mulțimilor care nu mai știu ce este pâine. De șapte ani Îmi vărs harul cuvântului peste toată România ca să încep cu ea veac nou peste pământ, dar Mi-a stat împotrivă Gog și Magog.

Eu sunt Cel ce sunt, Eu sunt Cel ce vin. Vin cu cerul cel nou și cu pământul cel nou care sunt. Vin cu pacea și cu dreptatea în lucrare de cer nou și de pământ nou, căci pacea oamenilor nu e pace. Oamenii sunt plini de duhul înțelepciunii de pe pământ, sunt plini de duhuri oamenii, nu sunt săraci cu duhul ca să încapă în ei împărăția cerurilor, că iată, Eu, Domnul, umblu pribeag de șapte mii de ani și n-am unde să-Mi plec capul, dar Mi-am curățat un popor și l-am făcut sărac cu duhul, ca să am loc cu împărăția Mea în el și să fiu cu cerul pe pământ, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu, fără cuvântul lui Dumnezeu. Eu mereu am vorbit peste omul care a auzit glasul Meu din cer, și am ajuns până azi, și am pe poporul Meu, care este fiul Meu, și grăiesc de deasupra lui, și el Mă ascultă și face voia Mea, voia cuvântului Meu, și îl învăț să Mă împartă, ca să aibă lumină noroadele de pe pământ, căci Eu sunt cuvânt și lumină. Amin. Am ales din fiii bisericii vase de aur, care nu se încurcă cu treburile lumești, vase de trebuință lui Dumnezeu, ca să intre Domnul în Ierusalim și să facă Ierusalim din om, biserică să facă din om, jertfă vie înaintea lui Dumnezeu, ardere de tot, vie, ardere vie în om.

Semănătorul seamănă cuvântul. Fiilor din grădină, țineți pumnișorii ca să vă torn și să semănați peste pământ, fiilor semănători. Semănați peste România cuvântul lui Dumnezeu. Mergeți soli de pace în mijlocul mulțimilor și semănați pe Dumnezeu în oameni. Oamenii au harul lor. Semănați în oameni harul Meu, ca să înțeleagă ei lucrarea cuvântului Meu și să

mănânce pâine din cer oamenii, cuvântul Meu să-l mănânce, ca să Mă însămânțez în oameni cu harul Meu, că nu e bine să fie omul singur, singur fără Dumnezeu. Oamenii sunt închinători la idoli. Oamenii își sunt loruși idoli. Oamenii fac din ei chip cioplit loruși, și se închină loruși oamenii, voilor lor se închină oamenii, cugetului lor se închină, că nu iubesc pe Dumnezeu cu cugetul și cu inima și cu virtutea lor. Dați-le harul Meu oamenilor, fiilor semănători. Dați-le cuvântul Meu, ca să-l fac din nou pe om, că am venit să fiu cu omul, să fiu cuvânt, căci toate prin cuvânt se fac, prin Mine, Cuvântul Tatălui. Vreau să iau de pe pământ duhul lumii și să pun în loc Duhul Meu, Duhul lui Dumnezeu să-L pun pe pământ, că iată, fiilor, lumea nu știe să vă iubească pe voi, pe voi, trimișii Mei peste lume. O, dacă ați fi din lume, lumea v-ar iubi, căci fiecare iubește ce este al său, dar vă iubesc Eu, că sunteți ai Mei, și fiecare iubește ce este al său, iar voi Mă iubiți pe Mine, căci Eu sunt iubirea voastră. Vine clipa să se țină de șapte ori câte șapte după voi oamenii cei cu înțelepciune omenească și pământescă, și își vor vinde averile ca să cumpere de la voi numele Meu și să-l poarte, ca să aibă nume, după cum este scris în Scriptura care spune: *«Cădeți, munților, peste noi și ascundeți-ne de mânia Domnului!»*, dar atunci voi nu veți putea mărturisi că este al Meu decât pe cel pe care-l veți cunoaște că face voia Mea în numele Meu.

Poporul Meu, de ce, tată, nu crede omul acest cuvânt? Nu crede pentru că nu este bun omul, și dacă nu este bun, se ascunde sub necredință, ca să-și dezvinovățească statura lui omul, căci scris este: *«Nebunul zice în inima lui: nu este Dumnezeu»*. Nu cel bun zice așa, ci nebunul zice împotriva lui Dumnezeu.

O, te strigă Dumnezeu, omule! Auzi tu glasul Meu? Te strigă Făcătorul tău, Păstorul tău, Învățătorul tău. O, tu rătăcești că nu ai păstor, dar vine cuvântul din cer și cuvintează peste tine, și cuvântul se face faptă peste tine, că de aceea cuvintează, ca să se îplinească pe sine.

Am bătut la porțile tale, Românie. Tu ești țara Mea, tu ești întoarcerea Mea de la Tatăl la oameni. Oare, tu știi taina ta? Oare, tu crezi ce-ți spun? Oare, pot găsi în tine credință în întoarcerea Mea la oameni? Am strigat la porțile tale, țara Mea, am strigat peste conducătorii tăi ca să te împace cu Mine, și ei auzindu-Mă nu M-au auzit, și văzându-Mă nu M-au văzut că am venit cu strigăt peste ei. Le-am spus să aducă acasă mirul României și nu au împlinit, și Eu le-am luat dregătoria, și partea lor este cu cei necredincioși care auzindu-Mă nu M-au auzit, dar România fără mirul ei nu va învia înaintea Mea.

Românie, le pare rău celor ce te-au stăpânit, le pare rău că n-au împlinit cuvântul Meu ca să-ți aducă mirul acasă și să-l pună pe creștetul tău. Și-ar fi făcut nume înaintea Mea dacă M-ar fi ascultat, dar omul nu este bun, și își zice în inima lui că nu este Dumnezeu. Românie, tu ești năvodul cel aruncat în mare și în care se prind pești mici și mari, ca să fie ales peștele bun, iar cel rău să fie aruncat înapoi în mare, și dacă tu nu te vei împăca cu Dumnezeu, nu vei mulțumi pe Dumnezeu. Dacă nu vei lua pe tine cuvântul Meu ca veșmânt, ca îmbrăcare cu Hristos ca să-L ajuți pe Domnul peste neamuri, nu vei fi plăcută înaintea Mea; ba încă te voi certa ca pe o fiică spre învierea ta întru Mine. Să se împace omul cu Dumnezeu, că în tine nu va mai rămâne fărădelege, iar legile sfinte ale Domnului nu vor mai fi strivite în tine.

O, fiică Românie, nu mai călca serbările cerului pe pământ, căci sfinții sunt deasupra ta cu cerul lui Dumnezeu pe aripi de Duh Sfânt, pe vânt de Duh Sfânt. Caută în legile tale cele de dinaintea furtunii și te întoarce cu fața spre părinți, ca să se întoarcă cu fața la tine părinții tăi, căci rugăciunile fiilor Mei cei unși cu care vin spre tine, se vor împlini rugăciunile lor în fața ochilor Mei. Cuvântul Meu se va împlini, căci are putere în el cuvântul cel rostit. Mai întâi este cuvântul, și apoi vine fața lui, căci așa se lucrează prin cuvânt.

Am rostit cuvânt peste păstorii bisericii tale, Românie, și auzindu-Mă nu M-au auzit, nu M-au crezut, și li se va lua și lor dregătoria, și vor fi cu cei necredincioși dacă nu se vor pocăi de faptele lor cele fără Dumnezeu. Păstorii bisericii ridică în slăvi pe cei care știu să grăiască frumos în felul omului, pe cei care știu să cânte frumos; ridică pe cei destoinici cu știința lor, cu darurile

lor, dar nu ridică pe cei ce știu să trăiască frumos, frumos întru Hristos. Poporul cuvântului Meu e plătând cu știința și cu darurile, e sărac cu duhul, dar e tare cu trăirea lui Hristos. Hristos este trăit de poporul Meu, și Eu l-am făcut lumină pe pământ, l-am pus în sfeșnic și luminez cu el înaintea oamenilor, căci duh și adevăr sunt Eu, trup și cuvânt este Dumnezeu.

Să se împace omul cu Dumnezeu și să-I fie biserică Domnului! Omul caută biserica, dar scris este: *«Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru»*, oamenilor care căutați. Nu veți găsi biserica decât în voi, dacă o veți zidi în voi. Trupul creștinului, trupul curat în care intră Domnul în chip curat, nu altceva este biserica. În biserica de zid dacă nu vine creștin curat, care să-L ia pe Domnul trup și cuvânt, nu este biserică cea de zid.

O, oamenilor, voi în zadar clădiți biserici de zid dacă nu vor intra în ele creștini cu trupul și cu inima curată. Să se împace omul cu Dumnezeu! Să se așeze omul în genunchi și să-și facă cruce adevărată peste trupul său și să rostească lui Dumnezeu rugă de câință și să se curețe prin părerea de rău și să pună peste el făgăduință de înviere din moarte, și așa să ia pe Dumnezeu în el, spre împăcare cu Dumnezeu, spre veșnică unire cu Dumnezeu. Să se ierte om pe om, căci câte se iartă pe pământ sunt iertate înaintea lui Dumnezeu. Să fie Hristos trăit de om și să trăiască omul în Hristos, căci înțelepciunea cea din cer una este, și aceasta este: *«Să se lepede omul de sine și să-și ia crucea sa urmându-Mă pe Mine»* pe pământ și în cer, prin lume și în biserică. Amin.

Dar tu, Românie, ești țară fără păstor, și am venit să te păstoresc. Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Ți-am strigat păstorii care stau peste tine, ca să le cer socoteală de viața ta, de sângele tău, de biserica ta, căci având nu ai, nu ai păstori. Păstorii tăi trăiesc fărădelegea înaintea Mea și înaintea ta, și nu ai, nu ai păstori ca să lege rana ta și a Mea. Ei se păzesc pe ei înșiși, nu pe tine, iubito. O, ziua Mea ca în vremea lui Noe va veni, și te voi găsi bând și mâncând și nuntind, și vei fi luată pe neștire dacă nu vei voi să auzi glasul cuvântului Meu ca în vremea lui Noe. Noe a văzut scăparea lui, dar lumea n-a văzut scăparea lui Noe. Noe a văzut pe Domnul întru venirea Sa, dar lumea n-a văzut pe Dumnezeu, și a văzut venind peste ea ziua necredinței. Omul care va scăpa cu viață Îl va vedea pe Cel ce este și vine. Omul care nu va scăpa cu viața sa nu-L va vedea pe Dumnezeu întru a Sa venire, căci ca în vremea lui Noe voi veni, și voiesc să te am nuntașă, că Mi-am luat din tine mireasă, și te chem la nuntă. Vino la nuntă, țară a nunții Mele! Schimbă-ți veșmântul și ia veșmânt de nuntă, ia pe tine veșmânt de in curat, iar preoții tăi să te păstorească spre lumină.

O, preoții tăi te înșală și pe tine și pe Mine, și altarele Domnului s-au îngreuiat cu fărădelegile lor. Să se scoale cu câință, să se curețe de desfrânările lor, să lepede beția și tutunul și să aducă înaintea Mea mir sfințit și tămâie, căci biserica e casa rugăciunii, nu e ascunzătoare de tâlhari. Biserica e casa Domnului, casa fiilor lui Dumnezeu, dar mai găsește Domnul biserică a Lui la venirea Lui? Iată, vin și numai oi risipite strig. Să Mă audă oile risipite și să se adune la glasul Păstorului Cel bun, că vine Domnul din cer pe pământ ca să fie cu omul, că nu e bine să fie omul singur, ci e bine să fie cu Domnul. E bine să fie cu omul Dumnezeu, nu e bine să fie Domnul singur, singur fără om. Să se împace omul cu Dumnezeu! Amin.

De șapte ani Îmi revărs harul cuvântului rostit peste tine, țară Românie, ca să încep cu tine veac nou pe pământ, dar Gog și Magog Îmi stau împotrivă în tine. Să nu mai fie în tine vrăjmaș ție și Mie. Să fie pacea Mea în tine, că pacea oamenilor nu e pace. Oamenii sunt plini de duhuri, nu sunt săraci cu duhul ca să încapă în ei împărăția cerurilor, că iată, Eu umblu pribeag și nu încap în om și n-am biserică unde să-Mi plec capul și să-Mi găsesc ziua Mea de odihnă. O, fiică Românie, vino, că te pețesc să-Mi fii zi de odihnă, precum poporul Meu ales din tine Îmi este zi de odihnă și mireasă Îmi este întru venirea Mea, căci Eu sunt cuvânt, și iarăși toate se fac prin cuvânt, și se va arăta cer nou și pământ nou din tine, țară Românie, căci Eu așa binevoiesc, și în Mine Tatăl binevoiește. Amin.

Eu sunt Păstorul Cel bun, Care-Și dă viața Sa oilor Sale, Care-Și pune trupul spre hrană oilor Sale, că asta înseamnă viața Mea dată oilor Mele, ca să aibă oile Mele viață, și din belșug să aibă, dar să înveți să fii biserică, să înveți, omule, ce este biserică a lui Iisus Hristos, să înveți de la Mine, că Eu sunt trup și cuvânt în biserică, duh și adevăr, după cum este scris în Scripturi.

Acum două mii de ani Tatăl Meu M-a făcut trup în Fecioară și M-a așezat între oameni trup venit prin Fecioară, iar acum, după cele două mii de ani, Tatăl M-a făcut cuvânt în tine, fiică Românie. Auzi tu pe Cuvântul? Eu sunt Fiul Tatălui, Cel ce este. Eu sunt Cel ce sunt, precum Tatăl este. Vino să fii, fiică Românie, căci cel ce este, în Mine este, și altfel nu este cel ce este. Vino să fii în Mine, vino să te întrupez în trupul Meu cel sfânt, căci Eu sunt trup și cuvânt în biserică; Eu sunt biserica Tatălui, căci Tatăl este în Mine. Vino să fii biserica Mea, că Eu sunt în tine și cuvintez din mijlocul tău peste tine. Vine Domnul din cer la tine ca să fie cu tine, că nu e bine să fii singură, iubito, singură fără Domnul. Primește-Mă, căci cel ce nu crede în Mine și în venirea Mea, acela are parte cu necredincioșii.

Vino, fiică Românie, la praznicul cerului pe pământ, că am masă întinsă în tine de patruzeci de ani, și tu te ascunzi să nu știi. O, nu te mai ascunde sub vina ta, și dă-o de la tine prin părere de rău și împacă-te cu Tatăl și cu Fiul și cu Duhul Sfânt, că tu ești fiica Mea, și ai la rădăcina ta temelie de voievozi și ești de neam bun. Fii Mie biserică și cântă înaintea Mea cântare de parastas voievozilor tăi, care strigă pentru tine înaintea Mea. Ești unsă cu mir, fiică Românie. Unde-ți este mirul Meu de pe creștetul tău? Unde-ți este unsul, fiică Românie? Am strigat la el și e departe, că tu ești departe de el. Am strigat la tine de aproape, ca să Mă auzi și să te rogi să-ți ridic blestemul de pe pământul tău și să pun în loc legământ de pace cu Mine, căci pacea oamenilor nu e pace. Pacea Mea e pace, fiică Românie, și te-am ales să-Mi fii grădină a întoarcerii Mele, să fii slava Mea cea văzută înaintea noroadelor de pe pământ. Auzi tu glasul Meu? Auzi cuvântul Meu? Eu sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Vin din cer pe pământ ca să fiu cu tine, ca să Mă însămânțez în tine cu cuvântul vieții, căci am venit ca viață să ai, și din belșug să ai. Am în tine țarină cu comoară în ea. Aceasta este vestea Mea peste tine. Așează-te înaintea Mea ogor de însămânțat, căci tu ești planul Tatălui în mâna Mea. Eu sunt trup și cuvânt. Am venit să te întrupez în trupul Meu cel sfânt și să te nasc prin cuvânt, așa cum și Eu am venit de la Tatăl. Am venit să te nasc la cuvântul Meu, cuvânt nou de veac nou, precum scrie în prooroci: «*Un glas, un vuiet din cetate: glasul Domnului!*», și tu vei naște fii din cuvântul Meu, precum este scris: «*Abia au luat-o durerile nașterii, și ea a născut fii*». Tu ești vestea Mea cea nouă peste noroade și te-am vestit a Mea. Să audă străjerii tăi, să se ridice porțile tale ca să intru pe porți la tine! Să se înnoiască și să se întărească porțile tale înaintea Mea! Amin.

O, oameni din porțile României, lăsați-vă treziți la glasul Meu și treziți pe România, că ea este slava Mea întru venirea Mea, și pe ea o vor iubi cu iubire mare toate, toate fetele și toți feții oamenilor. Ridicați-vă voi, porți ale României, ca să intre cuvântul lui Dumnezeu, că vine Domnul din cer pe pământ!

Eu sunt calea, adevărul și viața. Eu sunt pacea ta și viața ta, fiică Românie. Cine are urechi de auzit, să audă cuvântul lui Dumnezeu, care vine din cer și se aude pe pământ spre binecuvântarea ta, fiică Românie. Amin, amin, amin.

11/24-11-1996